

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У НОВОМ
САДУ
П2. 470/2024
29.04.2024. године
Нови Сад

021/4876-398

Бисарница
Апелациони суд

Основни суд у Новом Саду, по судији Бојани Вујић, у правној ствари тужиоца **ПЕТРОВИЋ МИЛАНА**, из Крагујевца, ул. Краљевачког батаљона бр. 110, којег заступа [REDACTED] адвокат из Новог Сада, против туженог **ЦЕНТРА ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД ГРАДА НОВОГ САДА**, из Новог Сада, ул. Змај Огњена Вука бр. 13-17, ради поништаја потпуног усвојења, донео је дана 29.04.2024. године следеће:

РЕШЕЊЕ

Основни суд у Новом Саду **ОГЛАШАВА СЕ** стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари.

Спис доставити Апелационом суду у Новом Саду на решавање о сукобу надлежности.

Образложење

Дана 22.02.2024. године тужилац је путем свог пуномоћника Вишем суду у Новом Саду поднео тужбу против туженог ради поништаја потпуног усвојења.

Дана 26.02.2024. године Виши суд у Новом Саду је донео решење Посл. бр. П. 98/2024 којим се огласио стварно ненадлежним за даље поступање у овој правној ствари и уступио списе предмета Основном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном на даље поступање.

Дана 13.03.2024. године тужилац је путем свог пуномоћника Вишем суду у Новом Саду упутио поднесак којим је тражио да Виши суд у Новом Саду донесе одлуку о исправљању свог решења Посл. бр. П. 98/2024 од 26.02.2024. године у делу поуке о правном леку на тај начин што ће утврдити да против истог жалба није дозвољена те списе предмета уступити Основном суду у Новом Саду, а пуномоћнику тужиоца доставити оверени препис решења о исправци решења Посл. бр. П. 98/2024 од 26.02.2024. године.

Дана 01.04.2024. године тужилац је путем свог пуномоћника Основном суду у Новом Саду доставио поднесак у којем је навео: да истиче процесни приговор стварне ненадлежности Основног суда у Новом Саду; да је Виши суд у Новом Саду у решењу Посл. бр. П. 98/2024 од 26.02.2024. године којим се огласио стварно ненадлежним погрешно поучио тужиоца да против тог решења има право жалбе Апелационом суду у Новом Саду у року од 15 дана од дана пријема истог, а да заправо таква жалба није дозвољена по чл. 17 ст. 4 Закона о парничном поступку; да је пуномоћник тужиоца дана 13.03.2024. године Вишем суду у Новом Саду упутио поднесак тражећи да донесе решење о исправци решења о ненадлежности којим ће утврдити да је начињен превид суда и да жалба није дозвољена, а на који поднесак Виши суд није одговорио, а потом је истакао да је Виши суд означио погрешан датум правоснажности тог решења (наводи да уместо 26.02.2024 године као дан доношења решења, Виши суд утврђује као дан правоснажности тог решења као 20.03.2024. године, као дан након истека рока за жалбу који није ни могао да почне да тече јер је жалба по закону недозвољена); да Закон о уређењу судова није једини закон који има одредбе о стварној надлежности судова да суде у одређеним правним стварима; да се у конкретној правној ствари ради о спору за чије је суђење посебним законом (Законом о усвојењу САП Војводине), а не Законом о уређењу судова, прописана стварна надлежност Вишег суда. Предложено је да суд приговор усвоји као основан и упути Апелационом суду у Новом Саду да реши сукоб надлежности или пак (уколико и поред свега што је наведено и аргументовано приговор одбије) да не настави расправљање о главној ствари све док се решење о одбијању приговора, који оверени препис ће насловни суд доставити пуномоћнику тужиоца, не преиспита по посебној жалби пред већем другостепеног суда.

Одредбом чл. 24 ст. 2 Закона о уређењу судова је прописано да основни суд у првом степену суди у грађанскоправном спору ако за поједини грађанскоправни спор није надлежан други суд и води извршни и ванпарнични поступак, осим ако законом није друкчије прописано.

Одредбом чл. 358 ст. 1 Породичног закона је прописано да се на усвојење засновано пре почетка примене овог закона примењују прописи који су важили до дана почетка примене овог закона.

Одредбом чл. 28 ст. 1 Закона о усвојењу САП Војводине (Сл. лист САПВ бр. 24/76) је прописано да о поништењу усвојења одлучује окружни суд.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, као и чињеницу да је у конкретном случају потпуно усвојење засновано и проглашено одлуком Самоуправне интересне

зајендице Социјалне заштите Нови сад број УП. 03-507/79 од 21.06.1979. године у Новом Саду, суд је донео одлуку као у изреци овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба.

Судија
Бојана Вујић с.р.
зто

